

פרידה מחבר ילדות / דני דקל, בן קבוצת "אילה"

דברים בהלוויה

בניגוד למשפט הידוע: "עם שלא מכיר את עברו - עתידו לוט בערפל", אני אומר שעתידנו ידוע, ועברנו - לוט בערפל...

אהוד היה הצעיר בבני קבוצת "אילה". הוא ראשון הנפטרים מהקבוצה מעין השופט. אלון גלילי נפטר לפני כשנה.

ילדותו של אהוד הייתה עשירה במיוחד, בזכות אביו, יהושע, שהיה פעיל בג'וינט. כבר בגיל שש הוא נסע עם הוריו לדרום-אפריקה. בגיל שמונה עבר עם ההורים למחנה העקורים בקפריסין, ובגיל עשר יצאה המשפחה לשליחות בארצות הברית.

אהוד חי ב-LEVEL אחר מאיתנו ושלט בשפה האנגלית מגיל צעיר.

בנעורינו כולנו אספנו בולים. אנחנו אספנו לפי היופי ולפי הארצות, אהוד רכש קטלוג ואסף לפי מחיר הבולים. יחי ההבדל הקטן...

את המוזיקה רכש אהוד מאביו יהושע, שהיה משמיע תקליטים לחובבי המוזיקה בעין השופט. אהוד היה יושב לידו ומקשיב. את הפטיפון היה יהושע מפעיל על-ידי סיבוב ידני של המנואלה...

אהוד היה פרפקציוניסט מלידה. בכל מה שנגע היה מוכרח לעשות את הטוב ביותר.

הוא זכה להיות במשלחת הריקודים לפסטיבל הנוער הדמוקרטי ברוסיה, ב-1957, כשעוד לא מלאו לו 18. בצבא, רובנו רצינו להגיע לצנחנים. דווקא הוא התקבל ואני לא...

ב-1961 יצאנו יחד לעזרת הקיבוץ הצעיר - ניר-עוז. אהוד היה אחראי על ההשקיה בגידולי הבוטנים ותפוחי האדמה. אני זוכר אותו מעביר את קווי האלומיניום בשדות הרחבים של מערב הנגב בהצלחה מרובה. כששב לקיבוץ עבד בפלחה בתענכים. בהמשך - ריכז את מוסך הפלחה.

אהבתו למוזיקה הביאה אותו לנגן על בסון בתזמורת הקיבוצית. בהמשך עסק בתיקון כלי נגינה. בכל דבר שהוא עשה הוא רצה להשיג את המיטב.

החיים נמשכו, ולא אהוד ולרותי אשתו נולדו ארבעה ילדים: יותם, אילן, יפעת ומיה.

אהוד אהב לטפח צמחים וגידל בהצלחה צבעוני-בר מזרעים. הוא לימד אותי כיצד לעודד את ההפריה של הפרח ולקבל הצלחה גדולה יותר ביצירת הזרעים. באחת מגיחותיו למנחת מגידו, לאיסוף זרעי כלניות, הוא פגש אדם שאסף זרעים כמוהו. לאחר שעשו הכרה התוודע אהוד לציון מכרם מהר"ל, שעסק בהצלת פרחי בר. בין השניים נרקמה ידידות יפה.

בשנותיו האחרונות עבר אהוד תקופה ארוכה של דמנציה והיה קשה לתקשר עימו.

לפני שלוש שנים בערך נכנסתי לבקרו בבית-הדר. להפתעתי, נתבקשתי לשיר שיר של עין השופט.

בספונטניות בחרתי בשיר: "בין גבעות הרי-

אפרים...". להפתעת כולנו התחיל אהוד לשיר

איתי את המילים ואת המנגינה - עד סוף השיר...

כך עברו 83 שנים איתך, אהוד, ואנחנו נאלצים

להיפרד. חייך חיים מלאים ועשירים ואנו נפרדים

ממך.

הלב כואב...

קב' אילה בגן

קב' אילה בסיום המוסד

קב' אילה במפגש מחזור, 1998